

Arrest

nr. 235 973 van 25 mei 2020
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. ABDUL
Borsbeeksebrug 34 / 1
2600 ANTWERPEN**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 22 juli 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 juli 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 januari 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 februari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. ABDUL, en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam op 27 september 2015 aan op het Belgische grondgebied en diende een dag later een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 15 september 2016 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Na beroep weigerde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus in zijn arrest van 23 maart 2017 (RvV 23 maart 2017, nr. X).

1.3. Op 18 mei 2017 diende verzoekster een tweede verzoek om internationale bescherming in.

1.4. Op 23 juni 2017 trof de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Het beroep tegen deze beslissing werd door de Raad verworpen in zijn arrest van 17 oktober 2017 (RvV 17 oktober 2017, nr. X).

1.5. Verzoeksters minderjarige kinderen dienden op 6 juli 2018 in eigen naam verzoeken om internationale bescherming in.

1.6. De commissaris-generaal trof op 6 juli 2018 beslissingen waarbij de verzoeken om internationale bescherming van de minderjarige kinderen niet-ontvankelijk werden verklaard. Het beroep tegen deze beslissingen werd door de Raad verworpen in zijn arrest van 11 december 2018 (RvV 11 december 2018, nr. X).

1.7. Op 23 januari 2019 diende verzoekster een derde verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal verklaarde dit verzoek niet-ontvankelijk op 9 juli 2019.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Irakees staatsburger en soennitische moslima van Arabische origine. U bent geboren in 1990 in Anbar, waar u gewoond heeft tot u in 2012 trouwde met uw man A.-A. H. J. M. (OV. X, CGVS X) en naar Bagdad verhuisde. U woonde daar tot uw vertrek uit Irak. U bent de schoonzus van A.-A. M. J. M. (OV. X, CGVS X). Op 27 september 2015 bent u in België aangekomen en een dag later diende u uw eerste verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Op 15 september 2016 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Het beroep dat u hier tegen aanhangig maakte werd op 23 maart 2017 verworpen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV).

Zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd, diende u op 18 mei 2017 een tweede verzoek om internationale bescherming in. In het kader van uw tweede verzoek vermeldde u dezelfde feiten als bij uw eerste verzoek. U verwees met name naar de gedwongen rekrutering van uw man en uw schoonbroer door al-Hashd al-Shaabi en de daaropvolgende bedreigingen. Tijdens uw tweede verzoek voegde u eraan toe dat leden van Asa'ib Ahl al-Haq in februari 2017 uw woning in Bagdad in beslag hadden genomen. De oom van uw man ontdekte dit en werd door militieleden bedreigd. Ze zeiden hem dat uw man en schoonbroer vermoord zullen worden indien ze terugkomen. Uw oom diende hierover klacht in bij de politie. Op 23 juni 2017 nam het CGVS in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag. Deze beslissing werd bevestigd door de RvV op 17 oktober 2017 (arrest nr. X). U tekende geen cassatieberoep aan.

Op 6 juli 2018 dienden uw kinderen A.-A., J. H. J. (CGVS X, O.V. X) en A., S. (CGVS X, O.V. X) een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten. Rekening houdend met de jeugdige leeftijd en maturiteit van uw kinderen werd het persoonlijk onderhoud rechtstreeks met uw man A.-A. H. J. M. gehouden. Uw kinderen verwezen in dit verzoek naar dezelfde motieven die u en uw man reeds hadden aangehaald en de bijkomende verklaringen die door uw man werden afgelegd hadden betrekking op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielaanvraag dat u en uw man in het kader van jullie eerdere verzoeken hadden uiteengezet. Op 6 juli 2018 werd het verzoek om internationale bescherming van uw kinderen A.-A., J. H. J. en A.-A., S. niet-ontvankelijk verklaard door het CGVS. Deze beslissing werd bevestigd door de RvV op 11 december 2018 (arrest nr. X). Uw kinderen tekenden geen cassatieberoep tegen de beslissing aan.

Zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd, diende u op 23 januari 2019 uw derde en huidige verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten. In het kader van uw huidige verzoek om internationale bescherming verklaarde u dat u en uw man uit mekaar gingen. U vertelde dat u tijdens de lessen Nederlands in november 2018 een Iraakse man – M. M. D. – had leren kennen en u verliefd werd op hem. Toen uw man u begin 2019 aan de bushalte kwam oppikken van school, zag hij hoe M. zijn hand op uw schouder legde. Nadat u en uw man in het opvangcentrum arriveerden, kregen jullie ruzie. Uw man vroeg u wie de persoon aan de bushalte was die zijn hand op uw schouder legde en toen hij te weten kwam wat er aan de hand was, dreigde hij er mee u te vermoorden. Nadat hij uw mobiele

telefoon stuk had gemaakt, vertrok hij uit het opvangcentrum. U heeft hem sindsdien niet meer gezien. Later nam u contact op met uw vader, hij was via uw man te weten gekomen wat er gebeurd was en zowel hij als uw stam dreigden ermee om u te vermoorden omdat u de eer van de familie aangetast had. Ongeveer een week na het vertrek van uw man verliet u het opvangcentrum. U kreeg sindsdien de hulp van een Iraakse vrouw en Somalische vrouw waarbij u soms kon overnachten. Enkele weken voor het persoonlijk onderhoud bij het CGVS ontving u het nieuws dat ook uw schoonouders u met de dood bedreigden. U zou momenteel proberen om te scheiden van uw man. Daarnaast verklaarde u dat uw eigen familieleden momenteel als ontheemden uit Anbar verbleven in Bagdad. U voegde er nog aan toe dat u had gehoord dat Daesh besnijdenis toepaste in de regio Anbar én u vreesde dat dit ritueel zou toegepast worden op uw kinderen.

Ter staving van uw huidig verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: de vluchtelingenkaarten van uw familie die aantonen dat ze ontheemden zijn uit Anbar in Bagdad, een brief van uw advocaat waarin hij verwijst naar de situatie van soennieten in Bagdad én naar de situatie van ontheemde soennieten uit Anbar in Bagdad, het nationaliteitsbewijs van uw vader, de Iraakse identiteitskaart van uw zoon J. en een brief van mevrouw a.-K. N. die u hielp nadat u het centrum verliet.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissarisgeneraal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst moet worden beklemtoond dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en dat deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kon worden gehecht aan de verklaringen van uw echtgenoot omtrent de gedwongen rekrutering door al-Hashd al-Shaabi door hun twee leden H. en a. L. en H. a. S. Daarenboven werd de geloofwaardigheid van uw verklaringen zwaar ondermijnd door flagrante tegenstrijdigheden in de opeenvolgende verklaringen van uw man, alsook met die van zijn broer M. en met uw eigen verklaringen. Uw tweede verzoek om internationale bescherming werd niet in overweging genomen daar u zich beperkte tot het louter aanhalen van feiten die volledig in het verlengde lagen van uw initieel reeds ongeloofwaardig bevonden verklaringen. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). U tekende geen cassatieberoep aan tegen de beslissingen genomen in het kader van uw eerste en tweede verzoek om internationale bescherming, zodat alle rechtsmiddelen zijn uitgeput en de beoordeling van uw vorige verzoeken om internationale bescherming is komen vast te staan, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Wat betreft uw huidige verzoek om internationale bescherming dient te worden vastgesteld dat er evenmin nieuwe elementen voorhanden zijn die uw kans op internationale bescherming vergroten.

U verklaarde in het kader van uw huidig verzoek om internationale bescherming dat u en uw man uit elkaar gingen omdat u verliefd was geworden op een andere Iraakse man en uw man dit ontdekt had. U zou omwille hiervan nu bedreigd worden door uw familie, uw stam en uw schoonfamilie.

Het Commissariaat-generaal meent echter dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielaanvraag omdat u over verschillende elementen tegenstrijdige én inconsistente verklaringen aflegde.

Ten eerste, legde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het CGVS inconsistente verklaringen af over de identiteit van de man op wie u verliefd zou geworden zijn. Wanneer u tijdens het interview bij de DVZ gevraagd werd wat de naam van deze man was, zei u dat hij M. heette maar u zijn volledige naam niet kende (Verklaring DVZ, rubriek nr. 12). Het is dan ook bijzonder opmerkelijk dat u er tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS zonder verpinken in slaagde om onmiddellijk zijn volledige naam te geven wanneer u hiernaar gevraagd werd. U zei immers dat hij M. M. D. heette (CGVS, pg. 4). Dergelijke inconsistente verklaringen over de identiteit van M., waarbij u tijdens het interview bij de DVZ aangaf zijn naam niet te kennen maar tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS wel zijn volledige naam bleek te kennen, doen op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag én uw relatie met M.. Het is immers bijzonder vreemd dat u bij het CGVS wel de volledige naam kon geven van M. maar bij de DVZ niet, aangezien u sinds de ruzie met uw man – die nog plaats vond voor het interview bij de DVZ – geen contact meer zou gehad hebben met M. én u dus niet de kans had om u tussen het interview bij de DVZ en het persoonlijk onderhoud bij het CGVS bij hem te informeren over zijn volledige naam (CGVS, pg. 10). Bovendien kan er redelijkerwijze van u verwacht worden dat u reeds bij de DVZ de volledige naam zou kunnen geven hebben van M. aangezien u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaarde dat u niet enkel bevriend was met M. maar effectief op hem verliefd was (CGVS, pg. 3-6).

Ten tweede, legde u bij de DVZ en het CGVS tegenstrijdige verklaringen af over de woonplaats van M.. U gaf tijdens het interview bij de DVZ aan dat u met M. geen contact meer had omdat hij van opvangcentrum moest veranderen (Verklaring DVZ, rubrieknr. 15). Hieruit kan enkel afgeleid worden dat M. voordien in een opvangcentrum verbleef. Dergelijke verklaringen over de woonplaats van M. staan echter in schril contrast met uw verklaringen hierover tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS. U vertelde toen immers dat M. in Tielt woonde toen u hem leerde kennen, dat hij een verblijfsvergunning had en dat hij een huis huurde in het centrum van Tielt. Hij zou u zelfs een paar keer voorgesteld hebben om bij hem langs te gaan (CGVS, pg. 10). Toen u geconfronteerd werd met deze tegenstrijdige verklaringen, verklaarde u dat u niet had gezegd dat hij in een opvangcentrum woonde maar dat hij in het centrum van Tielt woonde. Dergelijke verschoning waarbij u louter volhardt in uw laatste verklaring, nl. dat M. in het centrum van Tielt woonde, vormt geen enkele verschoning voor bovenstaande tegenstrijdigheid. Uw advocaat gaf hiervoor een andere verklaring en stelde dat u bij de DVZ had gezegd dat u zelf moest verhuizen waardoor u M. niet meer kon zien (CGVS, pg. 14). Dit is echter een blote bewering van uw advocaat gezien hij zelf niet aanwezig was tijdens het interview bij de DVZ (CGVS, pg. 14). Uit het interview dat u aflegde bij de DVZ kan immers enkel worden afgeleid dat M. van opvangcentrum moest veranderen (Verklaring DVZ, rubrieknr. 15). Het feit dat u over de woonplaats van M. dergelijke flagrant tegenstrijdige verklaringen aflegde, waarbij u enerzijds aangeeft dat hij een woning huurde omdat hij hier een verblijfsvergunning had maar u anderzijds stelde dat u geen contact meer met hem had omdat hij van opvangcentrum veranderde, ondermijnt op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag. Er kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat u samenhangende verklaringen aflegt over de woonplaats van M., aangezien hij de persoon was op wie u verliefd was en uw relatie met hem de oorzaak vormde voor de bedreigingen van uw man, uw familie en uw schoonfamilie.

Ten derde, legde u bij de DVZ en het CGVS inconsistente verklaringen af over de zoektocht die u nog zou ondernomen hebben naar uw echtgenoot nadat hij het opvangcentrum verlaten had. Tijdens het interview bij de DVZ verklaarde u dat u niets over uw man wist. U verklaarde wel dat u naar Antwerpen was gegaan, naar de vrienden van uw man waar hij altijd naartoe ging (Verklaring DVZ, rubrieknr. 15). Dergelijke verklaringen over de zoektocht naar uw man zijn echter niet verzoenbaar met de verklaringen die u hierover aflegde tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Wanneer u bij het CGVS gevraagd werd of u nog op zoek ging naar uw man na het incident, zei u immers 'neen'. Vervolgens werd u gevraagd of u nog vrienden van hem had opgezocht of bezocht in België. U vertelde toen dat u zijn vrienden niet kende omdat hij dit niet toeliet en u enkel voor de kinderen moest zorgen (CGVS, pg. 10). U werd vervolgens met deze tegenstrijdige verklaringen geconfronteerd, nl. dat u enerzijds aangaf dat hij vrienden had in Antwerpen en u deze ging opzoeken na zijn verdwijning maar u anderzijds verklaarde dat u niet meer op zoek ging naar hem na het incident en u zijn vrienden niet kende, en u beweerde toen dat u wel bij vrienden van hem in het opvangcentrum was geweest. U stelde dat één van zijn vrienden in het opvangcentrum dan een andere vriend van hem contacteerde in Antwerpen en u met hem telefonisch een gesprek had (CGVS, pg. 11). Dergelijke verschoningen voor bovenstaande tegenstrijdige verklaringen, waarbij u aangeeft dat u wel degelijk op zoek ging naar uw man in het centrum en u telefonisch contact zou gehad hebben met een vriend van hem in Antwerpen, zijn echter niet voldoende. Het is immers weinig aannemelijk én niet overtuigend dat u niet spontaan vermeldde dat u in het

opvangcentrum contact zocht met de vrienden van uw man na zijn verdwijning én u zelf telefoneerde met een persoon uit Antwerpen over uw man wanneer u initieel de vraag werd gesteld of u nog op zoek ging naar uw man na zijn verdwijning (CGVS, pg. 10). Bovendien veranderen bovenstaande verklaringen niets aan de vastgestelde tegenstrijdigheid, met name dat u bij de DVZ had verklaard dat u zelf naar Antwerpen was gegaan bij vrienden van uw man maar u - zelfs na confrontatie - bij het CGVS ontkent dat u zelf naar Antwerpen ging op zoek naar uw man. Het feit dat u inconsistente verklaringen aflegde over de zoektocht die u nog zou ondernomen hebben naar uw echtgenoot nadat hij het opvangcentrum verlaten had, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag. Er kan immers redelijkerwijs van u verwacht worden dat u, over de pogingen die u nog zou ondernomen hebben om contact te leggen met uw man nadat jullie uit mekaar gingen, samenhangende en coherente verklaringen aflegt.

Bijkomend kan nog worden opgemerkt dat u bijzonder volatiele verklaringen aflegde over de tijdsperiode tussen het vertrek van uw man uit het opvangcentrum en uw eigen vertrek uit het opvangcentrum én dat uw verklaringen hierover niet overeenstemmen met de informatie waarover het CGVS beschikt. Wanneer u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS werd gevraagd hoeveel dagen na het vertrek van uw man u het opvangcentrum verliet, verklaarde u eerst dat het 3 à 4 dagen na het vertrek van uw man was. Vervolgens verklaarde u dat het 5 dagen waren. Er werd u nadien nogmaals gevraagd of u 5 dagen na uw man het centrum had verlaten en u gaf toen als antwoord dat het een week was (CGVS, pg. 8). Er werd u nadien nogmaals de vraag gesteld of het een week of vijf dagen was en u bevestigde dat u een week na uw man het opvangcentrum verliet (CGVS, pg. 8). Aan het einde van het persoonlijk onderhoud werd u opnieuw dezelfde vraag gesteld én u verklaarde op dat moment dat het meer dan een week was en u 8 à 9 dagen na uw man het centrum verlaten had (CGVS, pg. 11). Bovendien stemmen geen enkele van bovenstaande verklaringen over de tijdsperiode tussen het vertrek van uw man uit het opvangcentrum en uw eigen vertrek uit het opvangcentrum overeen met de informatie waarover het CGVS beschikt. Uit deze informatie (zie mail 'OPA-Procedure Rode Kruis') blijkt immers dat uw man op 9 januari 2019 het opvangcentrum verliet én u en uw kinderen twee dagen later uit het opvangcentrum vertrokken op 11 januari 2019. Dergelijke bijzonder volatiele verklaringen over het moment waarop u het centrum zou verlaten hebben – die bovendien tegenstrijdig zijn met de informatie waarover het CGVS beschikt – doen op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag. Er kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat u coherente verklaringen aflegt over de periode vlak na het incident met uw man waardoor u bedreigingen kreeg van uw familie, uw stam en uw schoonfamilie én u tenminste coherente verklaringen kan afleggen over het aantal dagen dat u nog in het centrum zou verbleven na het vertrek van uw man.

Het feit dat u en uw man het opvangcentrum op verschillende momenten verlieten, toont op zich geenszins aan dat jullie van tafel en bed gescheiden zouden zijn of dat er een conflict tussen jullie zou bestaan. Er bestaat immers een veelheid aan redenen waarom jullie op een ander moment uit het opvangcentrum vertrokken. Er dient ook te worden herhaald dat u ongeloofwaardige verklaringen aflegde over de reden van deze scheiding. Ook de brief van mevrouw a.-K. N., die u volgens haar verklaringen hielp nadat u het centrum verliet, toont niet aan dat u effectief van uw man gescheiden zou zijn, laat staan dat u van hem gescheiden zou zijn omwille van zijn vermoeden dat u hem zou hebben bedrogen of dat uw schoonfamilie u omwille hiervan zou viseren.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen, nl. dat u inconsistente verklaringen aflegde over de identiteit van de man op wie u verliefd zou geworden zijn, dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde over de plaats waar M. zou verbleven hebben, dat u inconsistente verklaringen aflegde over de zoektocht die u nog zou ondernomen hebben naar uw echtgenoot nadat hij het opvangcentrum verlaten had en dat u bijzonder volatiele verklaringen aflegde over de tijdsperiode tussen het vertrek van uw man en uzelf uit het opvangcentrum – en deze verklaringen niet overeenstemden met de informatie waarover het CGVS beschikt -, kan er geen enkel geloof worden gehecht aan de problemen die u met uw echtgenoot, uw familie, uw stam en uw schoonfamilie zou gekend hebben omwille van het feit dat u beticht zou worden van een buitenechtelijke relatie met M.. Bijgevolg vormt dit geen nieuw element dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Wat betreft uw andere verklaringen, met name dat uw familie gevlucht is uit Anbar en ze in Bagdad verblijven als intern ontheemden, en de documenten die u in dit verband voorlegde, nl. de vluchtelingenkaarten van uw familie die aantonen dat ze ontheemden zijn uit Anbar in Bagdad en het nationaliteitsbewijs van uw vader, dient te worden opgemerkt dat deze informatie niet in twijfel wordt getrokken. Aangezien er echter geen geloof kan worden gehecht aan het incident – met name dat u door uw echtgenoot zou beticht zijn van een buitenechtelijke relatie - waardoor u problemen zou kennen met

uw echtgenoot, uw familie, uw stam en uw schoonfamilie, geeft u het CGVS geen zicht op uw huidige familiale en gezinssituatie én maakt u niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Bagdad aanzien zou worden als intern ontheemde uit Anbar. U bent immers nog steeds gehuwd met uw echtgenoot die afkomstig is uit Bagdad. U gaf bij het CGVS wel aan dat u wenste te scheiden van uw echtgenoot maar u hebt, behalve dat u dit vermeld hebt bij uw advocaat, nog geen enkele concrete stap ondernomen om de nodige documenten in België of Irak op te vragen (CGVS, pg. 12 & 13). Uw advocaat gaf aan dat u de nodige documenten enkel kon laten opvragen via een volmacht in Irak dankzij de hulp van uw familie. U argumenteerde dat dit onmogelijk was aangezien uw familie u verstoten had en ze u niet zouden helpen (CGVS, pg. 12 & 13). Dergelijke verschoning voor het niet opstarten van de scheidingsprocedure of het opvragen van de documenten voor de scheiding, is niet overtuigend. Er kan omwille van bovenstaande argumentatie (zie supra.) immers geen geloof worden gehecht aan het incident – uw buitenechtelijke relatie met M. – dat de oorzaak vormt voor het conflict met uw echtgenoot, uw familie, uw stam en uw schoonfamilie. Er is in de context van uw huidige verklaringen dan ook geen enkele reden om aan te nemen dat uw familie zou weigeren om u te helpen bij uw beweerde intentie om te scheiden of bij het opvragen van documenten.

Daarnaast verklaarde u dat u vreesde dat uw kinderen het besnijdenisritueel zouden ondergaan bij een terugkeer naar Irak. U kan deze vrees voor uw kinderen echter niet-aannemelijk én concreet maken. U verwijst immers enkel naar het feit dat u 'gehoord' had dat daesh deze praktijk zou toegepast hebben in Anbar, uw geboorteregio (CGVS, pg. 13 & 14). Voorts gaf u aan dat u momenteel geen concrete aanwijzingen hebt dat men deze praktijk op uw kinderen zou toepassen (CGVS, pg. 14). Bovendien verklaarde u zelf dat in Bagdad – de regio waar u vandaan komt en ten opzichte waarvan de vrees van u en uw kinderen beoordeeld wordt – de besnijdenis niet voorkomt.

Wat betreft de identiteitskaart van uw zoon J., dient te worden opgemerkt dat deze enkel de identiteit en herkomst van uw zoon uit de stad Bagdad in Irak aantonen, hetgeen niet in twijfel wordt getrokken door het CGVS.

Daarnaast legde u een brief voor van uw advocaat waarin hij verwijst naar de moeilijke situatie van soennieten in Bagdad en meer bepaald naar de situatie van intern ontheemde soennieten uit de provincie Anbar die in Bagdad, meer dan de soennieten uit Bagdad zelf, geviseerd worden door sjiiitische milities. Wat betreft deze brief dient er vooreerst op gewezen te worden dat er - zoals eerder vermeld werd - geen geloof kan worden gehecht aan het incident – met name dat u door uw echtgenoot zou beticht zijn van een buitenechtelijke relatie – waardoor u problemen zou kennen met uw echtgenoot, uw familie, uw stam en uw schoonfamilie, en u bijgevolg het CGVS geen zicht biedt op uw huidige familiale en gezinssituatie. Hierdoor maakt u niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Bagdad aanzien zou worden als intern ontheemde uit Anbar aangezien u nog steeds getrouwd bent met uw echtgenoot die afkomstig is uit Bagdad. Voorts dient te worden opgemerkt dat een loutere verwijzing naar de algemene situatie van soennieten in Irak onvoldoende is om een concrete en persoonlijke vrees voor vervolging in uw hoofde aan te tonen.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het geweld in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat de hoofdstad Bagdad en het omliggende gebied, inclusief Tarmia, Taji, Abu Ghraib, Sabaa al-Bour, Mahmudiya, Yusufiya en Latifiya . Op 9 december 2017 verkondigde de toenmalige eerste

minister al-Abadi dat het laatste stukje ISIL-territorium op Iraaks grondgebied was veroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIL had een duidelijk voelbare impact op de veiligheidssituatie in Irak in het algemeen en de provincie Bagdad in het bijzonder. Het aantal dodelijke burgerslachtoffers is vanaf 2017 sterk beginnen dalen. In november 2018 rapporteerde UNAMI dat het aantal slachtoffers in 2018 het laagste was in zes jaar tijd. Ook het aantal geweldincidenten is sinds de overwinning op ISIL over de hele lijn teruggelopen. Deze trend hield heel 2018 aan. Verschillende bronnen bevestigen een algemene daling van het aantal veiligheidsincidenten in 2018 in vergelijking met 2017.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat ISIL zijn activiteiten in Bagdad in 2018 teruggeschoefd heeft. ISIL bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens, maar kiest momenteel bijna uitsluitend voor een strategie van terreur door bomaanslagen. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIL gepleegde zware aanslagen plaats. ISIL is echter nog steeds in staat om kleinschalige aanvallen uit te voeren. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de Iraqi Security Forces (ISF), het leger, de politie, en Popular Mobilization Units (PMU), vinden ook kleinschaligere aanslagen plaats. Ondanks de omvangrijke veiligheidsmaatregelen van politie, leger en milities maken deze aanslagen nog altijd slachtoffers onder de burgerbevolking.

Het gros van het geweld dat er in Bagdad plaatsvindt is echter niet langer toe te schrijven aan ISIL. Anno 2018 is de belangrijkste trend in het geweld in Bagdad dat het bijna allemaal persoonlijk, doelgericht politiek of crimineel geweld betreft. Geweld tegen burgers wordt gebruikt om geld te verdienen, om personen die men als een buitenstaander, politieke tegenstander of behorend tot een andere etnie beschouwt weg te jagen. Dit geweld neemt de vorm aan van (politieke) intimidatie, afpersing, schietpartijen, berovingen, gewapende schermutselingen en doelgerichte moorden.

De hoofdstad en de hele provincie Bagdad bevinden zich onder controle van de Iraakse regering. De beveiliging van Bagdad geniet nog altijd een hoge prioriteit en een substantieel deel van het leger en de Federale Politie staat in voor de veiligheid van de hoofdstad. Het offensief dat ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. Deze prominent aanwezige sjiitische milities - die officieel deel uitmaken van de Iraq Security Forces en onder de paraplu van de Popular Mobilization Units (PMU) werken - staan mee in voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving in Bagdad. Deze sjiitische milities blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Soennieten in Bagdad lopen een groter risico om slachtoffer te worden van sjiitische milities dan sjiieten. Deze milities hebben door de militaire overwinning tegen ISIS verder aan invloed gewonnen, en wensen nu ook politiek kapitaal te slaan uit hun machtspositie. Zij zijn eveneens betrokken bij gewapende confrontaties tussen henzelf en de ISF. Dergelijke clashes vonden meerdere malen plaats in het centraal en oostelijk deel van Bagdad en wijzen op een mogelijke machtsstrijd tussen de Iraakse federale strijdkrachten (leger, federale politie, lokale politie) en PMU-troepen. De verschillende milities in Bagdad zijn ook verwickeld in een gewelddadige concurrentiestrijd waarbij ze elkaar bekampen.

Uit de beschikbare informatie blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is. Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest J.K. and Others v. Sweden van 23 augustus 2016 zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het EHRM stelde dat, niettegenstaande de veiligheidssituatie in Irak verslechterd is sinds juni 2014, er geen internationale rapporten zijn die het Hof doen concluderen dat de veiligheidssituatie in Irak zo ernstig is dat de terugkeer van een persoon een schending van artikel 3 EVRM inhoudt. (EHRM, J.K. and Others v. Sweden, Application no. 59166/12, van 23 augustus 2016, §110-111). Daar de veiligheidssituatie sindsdien opmerkelijk verbeterd is, is deze beoordeling van het EHRM anno 2019 nog steeds geldig.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van

een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet. Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggrijping van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

(...)"

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de zorgvuldigheidsplicht.

Verzoekster is van oordeel dat de beslissing op onzorgvuldige wijze tot stand is gekomen omdat niet wordt betwijfeld dat haar familie uit al Anbar gevlucht is en in Bagdad als intern ontheemden verblijven, terwijl niet werd onderzocht of zij als soennitische moslima wel voldoende bescherming zou kunnen verkrijgen bij terugkeer naar haar ouders in het vluchtelingenkamp. Verzoekster legt een stuk neer dat zou aantonen dat haar familie ontheemden uit al Anbar zijn. Volgens verzoekster werd dit alles niet bevraagd tijdens het interview van 27 juni 2017. Verzoekster wijst op de landeninformatie van de verwerende partij d.d. 23 maart 2018, waaruit moet blijken dat ontheemde soennieten uit Anbar een doelwit geworden zijn van sjiiitische militieën.

Bovendien, zo vervolgt verzoekster, zou de commissaris-generaal evenmin onderzocht hebben of verzoekster bij terugkeer in de provincie al Anbar zou kunnen verblijven. Zij verwijst naar een UNHCR-

rapport, dat zij als bijlage bij haar verzoekschrift voegt, waaruit naar haar oordeel blijkt dat de veiligheidssituatie in al Anbar hachelijk is en vraagt de Raad om dit in aanmerking te nemen als een nieuw element. Verzoekster oordeelt aldus dat de commissaris-generaal nergens de veiligheidstoestand in haar regio heeft onderzocht, waardoor hij onzorgvuldig geweest is in het nemen van de bestreden beslissing.

2.2. Nieuwe gegevens

2.2.1. Als bijlagen bij haar verzoekschrift voegt verzoekster een vluchtelingenkaart van haar vader toe, de 'COI Focus betreffende de veiligheidssituatie in Irak' van 26 maart 2018, en een UNHCR-rapport van mei 2019 (Verzoekschrift, bijlagen 3-5).

2.2.2. In een aanvullende nota van 5 februari 2020 voegt de commissaris-generaal de verwijzing toe naar de "*UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq*" van mei 2019, naar de "*EASO Country Guidance note: Iraq*" van juni 2019 en naar de "*EASO COI Report Iraq - Security situation*" van maart 2019 (Aanvullende nota CGVS).

2.3. Beoordeling

2.3.1. In de bestreden beslissing wordt in de eerste plaats gesteld dat in hoofde van verzoekster geen bijzondere procedurele noden kunnen worden vastgesteld.

Vervolgens merkt de commissaris-generaal op dat de asielmotieven die verzoekster in haar vorige verzoeken om internationale bescherming aanbracht ongeloofwaardig geacht werden en aldus bevestigd werden door de Raad, in arresten die thans kracht van gewijsde genieten.

Wat betreft het nieuwe asielmotief dat verzoekster in haar huidige, derde, verzoek aanbrengt, namelijk dat haar man haar had verlaten nadat zij verliefd geworden was op een andere man, waardoor zij nu bedreigd werd door haar eigen familie, haar stam en haar schoonfamilie, oordeelt de commissaris-generaal dat dit motief elke geloofwaardigheid ontbeert. De commissaris-generaal steunt zich daarvoor op de volgende vaststellingen: 1) inconsistente verklaringen over de identiteit van de man op wie zij beweerde verliefd geworden te zijn, 2) inconsistente verklaringen over diens verblijfplaats, 3) inconsistente verklaringen over het al dan niet gezocht hebben naar haar echtgenoot en 4) inconsistente verklaringen over het tijdstip waarop haar echtgenoot en zijzelf het opvangcentrum verlieten. Uit het enige relevante stuk dat verzoekster daartoe bijbracht, namelijk een brief van een vriendin die haar heeft geholpen, blijkt niet dat zij effectief van haar echtgenoot gescheiden zou zijn, waardoor dit stuk de ongeloofwaardigheid van de beweerde breuk met haar echtgenoot niet kan rechtzetten. Bij gebrek aan geloofwaardigheid oordeelt de commissaris-generaal dat verzoekster geen duidelijk zicht biedt op haar huidige familiale situatie waardoor zij nog steeds beschouwd dient te worden als echtgenote van een man uit Bagdad en kan zij niet worden aanzien als intern ontheemde uit al Anbar. In de beslissing wordt er ook op gewezen dat er geen enkele concrete stap werd ondernomen die zou wijzen op een echtscheiding en dat de verwijzing van verzoeksters advocaat naar de situatie van intern ontheemde soennieten uit al Anbar in Bagdad onvoldoende is om een persoonlijke vrees voor vervolging aan te tonen. De commissaris-generaal concludeert dat de door verzoekster voorgehouden breuk met haar echtgenoot niet kan worden beschouwd als een nieuw element dat de kans aanzienlijk vergroot dat zij voor de toekenning van de vluchtelingenstatus, dan wel de subsidiaire beschermingsstatus, in aanmerking zou komen.

Wat de subsidiaire bescherming betreft, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c), van de vreemdelingenwet, stelt de commissaris-generaal vooreerst dat het risico op ernstige schade onderzocht zal worden in functie van de regio Bagdad, waarvan haar echtgenoot afkomstig is. De beoordeling in functie van de regio Bagdad wordt in de beslissing gewettigd door de ongeloofwaardigheid van de beweerde breuk met haar echtgenoot en doordat zij aldaar woonachtig was tot aan haar vertrek uit Irak. Met betrekking tot Bagdad oordeelde de commissaris-generaal dat er voor verzoekster geen reëel risico bestaat om slachtoffer te worden van willekeurig oorlogsgeweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de vreemdelingenwet, waarvoor hij zich steunt op het rapport 'EASO COI Irak' van maart 2019.

Op grond van deze vaststellingen besluit de commissaris-generaal dat er in dit derde verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen werden aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekster in aanmerking zou komen voor de vluchtelingenstatus, dan wel de subsidiaire beschermingsstatus, waarop de commissaris-generaal concludeert dat het verzoek op grond van artikel 57/6/2, §1, van de vreemdelingenwet niet-ontvankelijk dient te worden verklaard.

2.3.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. X).

2.3.3. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster in het kader van haar huidige, derde, verzoek om internationale bescherming van 23 januari 2019 op 13 mei 2019 een verklaring kon afleggen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (ADX), stuk 8, Verklaring volgend verzoek, 13 mei 2019) en op 27 juni 2019 een persoonlijk onderhoud had bij de commissaris-generaal (ADX), stuk 5, Notities van het persoonlijk onderhoud, 27 juni 2019). Uit verzoeksters verklaring bij de DVZ blijkt dat zij daar het volgende stelde over de 'nieuwe elementen': *"Bij mijn terugkeer ben ik nu in gevaar. Omdat ik nu geen man heb en ik helemaal alleen ben met mijn kinderen. Vooral na dit probleem, mijn man heeft mijn vader gecontacteerd en heeft mij beschuldigd van hem te bedriegen. Ik moest de telefoon van een Afghaanse inwoner gebruiken om mijn ouders te bellen nadat wij de ruzie hadden en hij had mij bedreigd op de telefoon het Afghaanse meisje. Ik heb mijn vader aan de telefoon gehad en hij begon te roepen en mij te beledigen. Hij zei dat H.(...) (haar echtgenoot) hem gecontacteerd had, mijn vader zei "ik zal je doden wanneer je terugkomt, je bent niet meer mijn dochter. Ik zal de stam ook op de hoogte brengen."* (ADXstuk 8, Verklaring volgend verzoek, 13 mei 2019, vraag 15). Uit dat interview blijkt dat zij nog een ander nieuw feitelijk element aanhaalde: *"Bij de opkomst van IS in onze regio, hebben zij de cultuur van vrouwenbesnijdenis opnieuw geïntroduceerd. Ik ben bang voor mijn dochter om besneden te worden. Bij mijn terugkeer moet ik naar mijn geboortestad gaan, terugkeer naar mijn geboortestad is heel moeilijk omdat zelfs mijn familie vluchteling is en ik in Bagdad niemand heb"* (idem, vraag 19).

Blijkens het administratief dossier legde verzoekster 7 stukken neer in het kader van haar derde verzoek om internationale bescherming: 1) vluchtelingenkaart vader, 2) vluchtelingenkaart Anbar-Bagdad, 3) een brief van haar advocaat betreffende de toestand van soennieten in Bagdad, 4) nationaliteitsbewijs, 5) identiteitsdocument zoon, 6) brief van de vrouw die verzoekster hielp en 7) nationaliteitsbewijs.

2.3.4. In haar middel onderneemt verzoekster niet de minste concrete poging om de pertinente motieven, zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de niet-ontvankelijkheid van het volgend verzoek om internationale bescherming, te betwisten of te weerleggen. Verzoekster beperkt zich ertoe te poneren dat de beslissing met miskennis van het zorgvuldigheidsbeginsel tot stand kwam omdat onvoldoende zou zijn onderzocht of zij bescherming zou kunnen krijgen in het vluchtelingenkamp waar haar ouders verblijven en evenmin deugdelijk werd onderzocht of zij bij terugkeer in de provincie al Anbar zou kunnen verblijven.

2.3.5. De Raad merkt op dat verzoeksters kritiek onmogelijk tot de conclusie aanleiding kan geven dat zij in het kader van haar derde verzoek om internationale bescherming wel degelijk *"nieuwe elementen of feiten"* heeft voorgelegd, zoals bedoeld in artikel 57/6/2, §1, eerste lid, van de vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal stelde immers vast dat de door verzoekster voorgehouden breuk met haar echtgenoot ongeloofwaardig werd bevonden en dat zij geen duidelijk beeld heeft gegeven van haar actuele burgerlijke staat en familiale situatie. Logischerwijs leidde de commissaris-generaal af dat verzoekster in geval van terugkeer naar Bagdad beschouwd dient te worden als echtgenote van iemand die afkomstig is uit Bagdad. De Raad wijst erop dat verzoekster voor haar vertrek uit haar land van herkomst met haar echtgenoot woonachtig was in Bagdad. Ter terechtzitting kan verzoekster niet verhelderen of zij ondertussen reeds stappen heeft gezet in het kader van een eventuele echtscheiding, waardoor zij nog steeds dient te worden beschouwd als een gehuwde vrouw die afkomstig is uit Bagdad.

Aangezien verzoekster geenszins aannemelijk maakte dat zij als intern ontheemde uit al Anbar zou moeten worden aanzien en evenmin aannemelijk maakte dat zij naar de provincie al Anbar zou moeten terugkeren, kan de commissaris-generaal hoegenaamd geen onzorgvuldigheid worden verweten doordat de situatie in het vluchtelingenkamp waar haar vader zou verblijven (Verzoekschrift, bijlage 3) – hetgeen overigens niet ter discussie staat – niet wordt belicht en evenmin de veiligheidssituatie in de provincie al Anbar in ogenschouw wordt genomen (Verzoekschrift, bijlagen 4-5). In de beslissing wordt overigens uitdrukkelijk gemotiveerd waarom de veiligheidssituatie in Bagdad en niet deze in al Anbar wordt beoordeeld.

Samen met de commissaris-generaal in zijn bestreden beslissing merkt de Raad op dat het gegeven dat verzoekster tot de soennitische strekking van de islam behoort, niet als een nieuw element kan worden beschouwd en bovendien op zichzelf onvoldoende is om te besluiten dat zij in aanmerking zou komen voor internationale bescherming.

Verzoekster heeft geen argumenten aangebracht die een ander licht kunnen werpen op de ongeloofwaardigheid van haar beweerde breuk met haar echtgenoot, waardoor zij er niet in slaagt de overwegingen uit de bestreden beslissing aan het wankelen te brengen.

2.3.6. Aangaande de subsidiaire bescherming onder artikel 48/4, § 2, c), van de vreemdelingenwet tenslotte, namelijk een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld, wijst de Raad op de recente landeninformatie die de commissaris-generaal op 5 februari 2019 aan het administratief dossier toevoegde. Uit twee van de rapporten daarin vervat, namelijk de "EASO Country Guidance note: Iraq" van juni 2019 en de "EASO COI Report Iraq - Security situation" van maart 2019 (Aanvullende nota CGVS), blijkt niet dat verzoekster louter door haar aanwezigheid in Bagdad een reëel risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de vreemdelingenwet. Verzoekster brengt in haar verzoekschrift geen objectieve informatie aan waaruit anders zou blijken. Zij voegt weliswaar een andere 'COI' bij, evenals een document van het UNHCR, doch beide documenten laten niet toe te concluderen dat er actueel een situatie van willekeurig oorlogsgeweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de vreemdelingenwet zou heersen in Bagdad. Gelet op de ongeloofwaardigheid van haar beweerde breuk met haar echtgenoot, en gelet op het feit dat hij uit Bagdad afkomstig is en zij met hem in Bagdad woonde voor haar vertrek, ontwaart de Raad evenmin enig verhoogd risico bij terugkeer naar Bagdad voor verzoekster. De veiligheidssituatie in Irak, en meer bepaald in Bagdad, kan dus evenmin gelden als een nieuw element dat de kans op internationale bescherming in hoofde van verzoeksters aanzienlijk verhoogt.

De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal rechtsgeldig kon besluiten tot de niet-ontvankelijkheid van het derde verzoek om internationale bescherming van verzoekster, omdat zij geen nieuwe elementen of feiten heeft voorgelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

2.3.7. Verzoekster toont niet aan dat de commissaris-generaal bepaalde elementen niet of onvoldoende zou hebben onderzocht. Er is geen sprake van een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het enig middel is ongegrond.

2.3.8. Uit wat voorafgaat is gebleken dat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen om de specifieke redenen, zoals voorzien in artikel 39/2 § 1, tweede lid, 2° en 3°, van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftiende mei tweeduizend twintig door:

dhr. F. TAMBORIJN,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. K. VERKIMPEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN